

[Ole Henriksen]

handle og træffe beslutning om dem. Det må da siges at være et helt klart forløb både i forhandlingerne og i det, som denne folkevalgte forsamling nu er i gang med at beslutte.

Det er det, jeg synes er det væsentlige, og der er ikke noget enøjet i at gøre det synspunkt til vores politik.

Estrup (RV):

Jeg tror, at der trods alt er én ting, der måtte kunne forene denne sal – og jeg havde nær sagt også Foreningen af Yngre Læger – nemlig at det er godt, at denne konflikt snart er slut. Den har været ulykkelig, og den har affødt mange urimelige lidelser og haft mange uheldige virkninger. Jeg synes, det er godt, vi er ved enden.

Udvalgsarbejdet har jo heldigvis vist, at den model, som var opstillet i lovforslaget, kunne holde, og vi kan se, at der fortsat er et bredt flertal bag lovforslaget.

Hovedemnet for udvalgsarbejdet har naturligvis været det paritetiske nævn og dets opgaver.

Jeg er meget enig i det, hr. Henning Rasmussen har sagt om, at der har været megen ensidighed i den måde, man har kritiseret det paritetiske nævn på, og i den måde, hvorpå man har forsøgt at placere ansvaret for konflikten hos den ene part.

Det er jo i høj grad SFs ændringsforslag, som nu prøver på at sammenfatte Yngre Lægers ønsker og krav til folketingsudvalget, og det ved jeg ikke rigtig om SF er tjent med, men det må man jo selv finde ud af.

Derimod synes jeg, det er klart, at vi undervejs har fået gennemhullet nogle myter. Et langt stykke af vejen opstod der den myte, at der var en facitliste, at man så at sige allerede på forhånd havde lagt fast, hvilke løsninger det paritetiske nævn eller opmanden måtte kunne komme frem til. Det er nu klart gennemhullet. Der er ikke nogen facitliste. Opmanden og det paritetiske nævn kan nå til en hvilken som helst konklusion, som man måtte finde rimelig. Når dette lovforslag har forladt Folketinget, er resultatet uklart. Det synes jeg er godt, for det tror jeg vil skabe ro på en række af de sygehuse, hvor man har misforstået denne del af lovforslaget.

Det andet spørgsmål, som har vakt nogen debat, og som i høj grad ligger bag den før-

ste del af SFs ændringsforslag, vedrører dagsordenen for det paritetiske nævn. Der har været fremsat en påstand om, at det var arbejdsgiverkrav, som lå bag denne dagsorden. Nu er der jo tale om emneområder og ikke om krav, så alene af den grund er det selvfølgelig ikke en rigtig påstand.

Men jeg synes på den anden side ikke, man skal skjule – trods den debat, vi nu har haft – at dette er ikke en ny overenskomstforhandling, men et indgreb. Der er tale om, at Folketinget nu beder parterne om at løse nogle ganske bestemte opgaver, og det er ikke en ny runde om overenskomstdrøftelserne.

Det mener jeg der er god tradition for i forbindelse med paritetiske nævn; man har tidligere bedt paritetiske nævn om at løse bestemte opgaver.

Jeg synes også, man skal lægge vægt på, at det ikke er alle de problemer, som de såkaldte sygehusejere, altså Amtrådsforeningen, har taget ud, som man beder det paritetiske nævn løse. Det er netop en afgrænset del, nemlig de emner, som eksperter, folkevalgte og mange andre har ment virkelig udgør problemet for sygehusenes drift, og som er nødvendige for, at vi nu kan få ordnede arbejdsforhold og ro omkring patientbehandlingen.

Man kan jo også sige – og den debat har vi netop haft – at finansudvalget har været ganske opmærksomt på denne problemstilling. Det er jo ikke tilfældige områder, som er sat ind i lovforslaget; vi kan se, at der er et stort sammenfald med det, finansudvalget har peget på. Så på den led er der sund fornuft i de områder, der er taget ud, og man kan måske nok ærgre sig lidt over, at det flertal, som nu er villigt til at bære lovforslaget igennem, ikke også kunne holde fast i den udformning. Jeg synes, det havde været bedre, om Socialdemokratiet ikke havde ladet sig lokke til at stemme for SFs ændringsforslag.

Vi får altså en afslutning på konflikten, og jeg håber også, vi får ro. Der er kommet ét argument frem i debatten, som jeg i meget høj grad deler, som jeg synes er rigtigt. Dette er efter min mening et rimeligt afbalanceret lovforslag. Man kan ikke sige, at man har taget en del af hver af overenskomstparternes områder ind, men det er en afbalanceret løsning på en vanskelig konflikt. Men det er også en konflikt, som har været skæv i en